

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.559/2014/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Petz Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, levelezési cím: ..., ügyintéző: Dr. Petz László ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Lohn Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Lohn Balázs ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen 7 200 000 Ft és járulékai iránt indított perben, a Nyíregyházi Törvényszék 2014. május 22. napján kelt, 13.G.15-14-040031/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2015. március 10. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy felhívásra, az abban foglaltak szerint fizessen meg az államnak 476 000 (Négyszázhetvenhatezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, valamint 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 188 912 (Egyszáznyolcvannyolcezer-kilencszáztizenkettő) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróságnak a felperes keresetét részben alaposnak találó ítéletében megállapított tényállás szerint a Ny. JK. megvalósítására 2008. decemberében kiírt ... számú, kétfordulós pályázati eljárás első fordulójának beadási határidején (2009. június 1. napján) belül a pályázati anyagokhoz szükséges volt csatolni az elvi építési engedélyt. A tervezési munka első szakaszában mindkét peres fél közvetlen szerződéses kapcsolatban állt a JK.-al, és közösen készítették el az építési engedélyezési terv alapját képező elvi engedélyezési tervet.

A kórház 2009. áprilisában felkérte az alperest, hogy vegyen részt a zárt közbeszerzési pályázaton. Az alperes a kórházzal kötendő tervezési szerződés tervezetét megküldte áttanulmányozásra a felperesnek is.

A JK. 2009. május 11-én kötötte meg az alperessel a tervezési keretszerződést, amelyben az alperes 360 000 000 Ft tervezési díj ellenében vállalta a T. építési engedélyezési tervének, kiviteli terveinek az elkészítését, és a tervezési művezetést.

Az engedélyezési tervek ellenértékét 72 000 000 Ft-ban határozták meg, az elkészítés határidejét 2009. június 30. napjában, míg a kiviteli terv határidejét 2009. szeptember 30. napjában rögzítették.

Az alperes ügyvezetője 2009 tavaszától tárgyalásokat folytatott a felperesi ügyvezetővel arról, hogy a felperes alvállalkozóként vállalja el a T. engedélyezési és kiviteli tervek orvostechnológiai és orvosi gázterv fejezetének elkészítését.

Az engedélyezési terv 2009. áprilistól kezdődött elkészítési folyamatában az alperes megbízója és a S. (S.) által adott utasítások miatt különböző változtatásokat kellett a terven átvezetni, ezért már a 2009. április 5. napján tartott egyeztetésen az alperes megrendelője felvetette az elvi engedélyezési tervek módosításának a szükségességét is. Ekkor a felperes és az alperes még nem állapodtak meg a később megkötött tervezési szerződés végleges tartalmáról és annak ellenértékéről.

A peres felek 2009 májusában B.-en tartottak egyeztetést. Ezt követően az alperes által megküldött ajánlatot a felperes nem írta alá. A szóbeli megállapodásuk szerint a felperes, mint orvostechnológus feladata az engedélyezési tervhez az orvostechnológiai terv M = 1:100-as méretben való elkészítése, az orvostechnológiai leírás, a főbb felszerelések jegyzékének az elkészítése, és az orvostechnológiai megvalósítás költségeinek a meghatározása volt, az orvosi gázra vonatkozóan pedig a műszaki leírás és tervdokumentáció elkészítése.

A teljesítési határidőt 2009. május 27. napjában állapították meg azzal, hogy a felperes mindent megtesz annak érdekében, hogy a beruházás 2009. június 30-ára építési engedélyt kapjon. A felperes vállalta, hogy egyeztet az ÁNTSZ-szel és az O. intézményvezetőjével, projektvezetőjével, és eleget tesz az esetleges hiánypótlási kötelezettségének.

A kiviteli terv és az árazott, valamint árazatlan költségvetés elkészítésének és átadásának határidejét 2009. augusztus 31. napján határozták meg azzal, hogy a felperes a 11 példány komplett dokumentációt, valamint 4 példány CD-t közvetlenül az alperes székhelyére kézbesítve, az átvétel igazolásával adja át.

A felperes vállalkozói díját $28\,800\,000\text{ Ft} + 25\% \text{ áfa} = 36\,000\,000\text{ Ft}$ -ban állapították meg, ezen belül az engedélyes tervek elkészítésének ellenértéke $5\,760\,000\text{ Ft} + 25\% \text{ áfa} = 7\,200\,000\text{ Ft}$ -ot tett ki. A tervezési díj átalányárként magában foglalta a valamennyi tervezési fázisra kiterjedő munkanemeket, és a konzultációkon/kooperációs üléseken történő részvétel ellenértékét, valamint az ezen üléseken igényelt dokumentumoknak a megadott határidőben és minőségben történő átadását, az organizációs terv elkészítésében való aktív közreműködést, valamennyi, a megrendelő és/vagy az érintett hatóság/hivatal által tett észrevételek szerinti tervmódosítást, a megrendelő és/vagy kivitelező által igényelt mértékű tervezői művezetést, az ÁNTSZ előtti eljárást, a szükséges létszámú és végzettségű szakember biztosítását és valamennyi, a beruházást érintő tervezési feladat teljes körű ellátását, a garanciális időszakban történő tervezői felügyeletet is beleértve.

A megállapodás szerint a vállalkozói díjat a szerződés teljesítését követő 60 napon belül, részszámla alapján, átutalással fizeti ki az alperes.

A felperes vállalta, hogy az átalányára tekintettel külön díjazás nélkül elkészíti a szerződés hatálya alatt a támogatást nyújtó szervezet érdekében felmerült okból szükségessé váló módosításokat.

A mérnöki kamara kiadványa szerint az engedélyezési tervvel kapcsolatban tartalmi elvárás az, hogy az orvostechnológiai műszaki terv tartalmazza az orvostechnológiai műszaki leírás mellett a terv alapját képező orvosszakmai programot is. Az orvosszakmai funkcionális egységekkel szembeni építészeti követelmény a szakmai helyiségek felsorolása mellett az orvostechnológiai berendezési terv elkészítése is (M=1:100-as méretű berendezett alaprajz a főbb berendezési tárgyak és bútorok ábrázolásával).

A felperes 2009. május 28-án készítette el és küldte meg az O. részére az orvostechnológiai megvalósítási költségeket tartalmazó iratot.

A megrendelő kórház a beruházás szakmai elvárásait meghatározó orvosszakmai programot csak 2009. júniusában adta át a felperesnek.

A felperes munkavállalója 2009. június 27. napján e-mail mellékletként küldte meg az alperes részére az orvostechnológiai leírást, a főbb felszerelések jegyzékét, valamint az orvostechnológiai terveket, amelynek részét képezte a gyógyászati gázellátás műszaki leírása is.

A T. 2009. július 7. napján kapta meg az építési engedélyt, az alperesnek járó 72 000 000 Ft-ot a megrendelő átutalta.

Az építési engedély kiadását követően a S. újabb észrevételei nyomán szükségessé vált eltérési engedélyezési terv készítése, és ezzel párhuzamosan folyt a kiviteli tervek elkészítése is.

Az alperes munkavállalói és ügyvezetője többször egyeztettek a felperes képviselőivel, de a felperesi együttműködéssel elégedetlenek voltak: több alkalommal előfordult, hogy a megrendelő változtatási igényeinek megfelelően az alperes dolgozott ki a tervekre alternatív megoldásokat, amelyek közül a felperes, mint orvostechnológus kiválasztotta a megvalósítandó megoldást.

Az alperes 2009 nyár elején megkereste a többek között orvostechnológusi tervezést is végző D. Kft.-t, hogy az építészeti alaprajzok átnézését követően tegyen javaslatot egyes olyan helyiségcsoportok elhelyezésére, amelyekre vonatkozóan a S. nem fogadta el az eredeti megoldást. A D. Kft. ügyvezetője több alkalommal is tett javaslatot a funkcionális egységeken belüli elrendezésre.

Az alperes 2009. júliusában megállapodott a D. Kft.-vel, hogy az eltérési engedélyezési terv megvalósításához nyújtott segítségért és a kiviteli tervekhez kapcsolódó munkájáért 2-2,5 millió Ft vállalkozói díjat ad akkor, amikor a megrendelő megfizeti az alperesnek a kiviteli tervekért járó 252 000 000 Ft ellenértéket.

A kórház 2009. december 7. napján kapta meg az eltérési engedélyezési tervet, amely már nem tartalmazott orvostechnológiai fejezetet, de azt, orvostechnológusként a felperes munkavállalója jegyezte ellen.

A megrendelővel 2010. január 5. napján folytatott megbeszélésen a felperesi ügyvezető megjegyezte, hogy az alperessel csak szóbeli egyezségük van, írásbeli szerződést nem kötöttek, és hogy az alperesi ügyvezetőt 1,5 hónapja nem tudja elérni. A megrendelő képviselője is jelezte, hogy tisztában van ezzel a problémával.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlés Elnöke 2010. január 13. napján felmondta az alperessel kötött vállalkozási szerződést késedelmes és hibás teljesítés miatt. A felmondás indokaként az építészeti-, belső építészeti, statikai, épületgépészeti és erős-gyengeáramú tervek hibáira, a kiviteli tervek átadására meghatározott 2009. szeptember 30.-ai véghatáridő elmulasztására, valamint a kiviteli részlettervek nem megfelelő tartalommal és formában történt átadására hivatkozott, továbbá arra, hogy az alperes nem gondoskodott a képviseletéről a szükséges kooperációkon, nem volt biztosított a konzultációkon a generálkivitelezőtől elvárható részvétel.

A felmondással egyidejűleg 60 000 000 Ft összegű kötbérigényt is bejelentett az alperes felé.

A felperes a 2010. február 12. napján kelt levelében szólította fel az alperest az engedélyezési terv 7 200 000 Ft ellenértékének a megfizetésére azt állítva, hogy a tervet 2009. július 16. napján átadta az alperesnek, aki annak az ellenértékét meg is kapta.

Az alperes nem fizette meg a felperesnek a vállalkozói díjat.

A felperes kérelmére az alperessel szemben kibocsátott fizetési meghagyás ellen az alperes ellentmondással élt, az eljárás perré alakult.

A perben a felperes keresetében kérte az alperes kötelezését vállalkozói díj címén 7 200 000 Ft, és annak 2009. szeptember 14. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerint számított késedelmi kamata és perköltsége megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság 13.G.15-11-.../19. számú, a felperes keresetét elutasító ítéletét a felperes által benyújtott fellebbezés alapján eljáró Debreceni Ítéltábla a Gf.III.30.261/2011/5. számú végzésével hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasította.

Előírta, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a feleket terhelő bizonyítási feladatok szem előtt tartásával teljesíteni kell a felperes által indítványozott bizonyításokat, majd fel kell hívnia az alperest, hogy az ellenkérelmében jelzett bizonyítási indítványok közül melyeket kéri fogadtatni az őt terhelő bizonyítási kötelezettség körében.

A felperes a megismételt eljárásban is fenntartotta a kereseti kérelmét.

Az alperes ellenkérelmében a felperesi kereset elutasítását, és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a felperes hibásan teljesített, és erre figyelemmel mondta fel a megrendelő az alperessel kötött tervezési szerződést.

Az alperes 5 000 000 Ft értékben, engedményezési szerződés alapján beszámítási kifogást is előterjesztett a felperesi követeléssel szemben.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a felperes keresetét túlnyomórészt megalapozottnak, az alperes beszámítási kifogását megalapozatlannak találta, és a 13.G.15-14-040031/13. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 5 950 000 Ft tőkét, és annak 2009. szeptember 14. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes késedelmi kamatát.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1 110 900 Ft perköltséget.

Az alperes a beszámítási kifogását az alperes és az alperesi ügyvezető között 2013. május 9. napján létrejött engedményezési megállapodásra alapította, amely szerint az alperesi

ügyvezető az alperesre engedményezte a felperessel szemben fennálló 5 000 000 Ft összegű követelését.

Az engedményezési megállapodás tartalmazta, hogy a felperes a ...-i kórház ajánlati felhívása alapján kereste meg B.L.-t, mint építész vezető tervezőt azért, mert az engedélyes tervek készítő M. Kft. nem vehetett részt a kiírt közbeszerzési pályázaton. A felperes a szóbeli megállapodás szerint B.L. szakmai önéletrajzának leadása ellenében 5 000 000 Ft megfizetését vállalta azzal, hogy B.L. lesz a beruházás építészeti tervezője.

Az engedményezési megállapodás 2.2. pontja szerint a felek a folyamatban lévő per jogerős lezárását, valamint a felperes teljesítését követően kötelesek egymással elszámolni, a megállapodás 2.4. pontja pedig a megállapodástól való elállás jogát biztosította az engedményezőnek az alperes fizetése képtelenségének megállapítása, vagy az ezzel fenyegető helyzet bekövetkezése esetére.

Az elsőfokú bíróság az engedményezési szerződés tartalma alapján azt állapította meg, hogy a szerződéssel az alperesi ügyvezető nem ruházta át az alperesre a felperessel kötött szerződésből eredő követelését, hanem csupán perlési jogot adott az alperes részére. A perbizomány intézménye azonban nem ismert a magyar jogban, ezért nincs perbeli legitimációja annak, aki a saját nevében a más jogát kívánja érvényesíteni. Az alperes által csatolt „Engedményezési megállapodás” nem felel meg a Ptk. 328. § (1) bekezdése és 329. § (1) bekezdése rendelkezéseinek, az tartalmilag a Ptk. 222. §-a szerinti meghatalmazásnak felel meg.

Megjegyezte azt is, hogy az alperes a perben többszöri felhívás ellenére sem tudta megjelölni azt, hogy milyen szerződés jött létre a felperes és Bogár László között, illetve B.L. azt elismerte, hogy nem volt közöttük megállapodás a későbbiekben megkötendő szerződés díjazásáról, és azt is nyilatkozta, hogy a Ptk. 318. §-ára alapított kártérítési igénye összegszerűségét a felperes részére a M.-i Cs. tervezési díjaként kifizetett összeg figyelembevételével határozta meg.

A felperes következetesen azt állította a perben, hogy B.L.-val csupán megbeszéléseket folytatott arra nézve, hogy amennyiben a ...-i projekttel kapcsolatban vezető építészként eljár, ezért ellenértéket kap, de megállapodás nem jött létre közöttük.

A felek előadása alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes és B.L. az ellenérték kérdésében nem állapodtak meg, így a szerződés nem jött létre közöttük, ezért az engedményezési szerződés esetleges érvényessége esetén is kizárt, hogy az alperes a felperessel szemben a létre nem jött szerződés megszegésére figyelemmel érvényesítsen beszámítási kifogást.

Az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogását elutasította, és elutasította alperesnek a Gy.Zs. tanúkenti meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát is.

Az elsőfokú bíróság a peres felek egybehangzó előadása alapján megállapította, hogy a felek között a Ptk. 408. §-a szerinti tervezési szerződés jött létre, az alperes pedig megkapta a megrendelőjétől az engedélyezési terv 72 000 000 Ft-ban meghatározott ellenértékét, a felperesnek, mint alvállalkozónak az engedélyezési tervek elkészítéséért járó vállalkozói díjat viszont a felperes hibás és hiányos teljesítésére hivatkozva nem fizette meg.

Az alperes az öt terhelő bizonyítási kötelezettsége körében tanúkkal, illetve szakértői bizonyítás felajánlásával kívánta a felperes hibás teljesítésének a tényét bizonyítani.

A perben kirendelt szakértő megállapítása szerint a megrendelő felmondásában megjelölt okoknak csak nagyon kis része köthető az engedélyezési terv orvostechnológiai hibáihoz, a

felmondás igazi oka nem is vezethető vissza a felperes közreműködésével elkészült engedélyezési terv készítésére.

Az elsőfokú bíróság elfogadta M.Gy. és L-N. I.-nak a hibás teljesítéssel összefüggésben tett, a szakértői vélemény által is alátámasztott tanúvallomásait, amelyek alapján megállapította, hogy a felperes nem teljesítette teljes körűen a szerződésben vállalt kötelezettségét.

A szakvélemény szerint a felperes az általa vállalt feladatok 60 %-át teljesítette arra tekintettel, hogy nem adta át az orvosi gázterv dokumentációit, és nem tett eleget a szerződés 1. pontjában meghatározott orvostechnológiai megvalósítás költségével kapcsolatos kötelezettségének sem.

A felperes nem minden esetben adta át határidőben és a megadott minőségben a konzultációkon és kooperációs üléseken igényelt dokumentumokat, nem működött közre az organizációs terv elkészítésében, nem teljesítette a megrendelő és az érintett hatóság/hivatal által tett észrevételek alapján szükségessé vált tervmódosításokat.

A szerződés 6.3. pontjában meghatározott feladat is csak részben került teljesítésre azzal, hogy a szakértő álláspontja szerint nem az orvostechnológus feladata a tervdokumentáció elkészítése. Nem készültek el az orvostechnológiai és az orvosi gáztervek sem.

Az elsőfokú bíróság a kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményét részben aggályosnak találta, mivel annak alapján nem volt követhető, hogy hogyan történt a felperesi teljesítés százalékos mértékének a meghatározása.

Az elsőfokú bíróság a szakértő megállapításait részben a tényekkel ellentétesnek is találta, hiszen a felperes rendelkezésre bocsátotta az orvostechnológiai megvalósítási költségekről megküldött levelet és az orvosi gáz dokumentációt is.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szakértő részben túlterjeszkedett a feladatán, amikor a megküldött iratanyagból vont le olyan megállapításokat, amiket a felperes cáfolt, hiszen bizonyította, hogy kidolgozta az orvostechnológiai megvalósítási költségeket. Az elsőfokú bíróság elfogadta azt a felperesi hivatkozást is, miszerint az idő rövidege miatt a felek megállapodtak abban, hogy a felperes csak elektronikus formában küldi meg az alperes részére az általa elkészített dokumentumokat. Ezt a felperesi állítást támasztotta alá az a tény is, miszerint az alperes a papíralapú átadás hiányát kizárólag a per megindítását követően kifogásolta.

Az elsőfokú bíróságnak a Pp. 182. §-a szerinti többszöri felhívása alapján a szakértő által fenntartott, illetve kiegészített szakvélemény sem került akként pontosításra, hogy annak figyelembevételével az elsőfokú bíróság megalapozottan meg tudja állapítani azt, hogy a szakértő a felperes mely mulasztását milyen százalékos mértékben vette figyelembe, ezért az elsőfokú bíróság csupán részben tudta megállapítani a hibás teljesítéssel okozott kár mértékét.

Az elsőfokú bíróságnak a 7. sorszámú végzésében foglalt tájékoztatása és felhívása ellenére az alperes a szakértői vélemény kiegészítésére nem tett indítványt, és felhívása ellenére a felperes sem kérte a szakértői vélemény kiegészítését, ezért az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló adatok alapján döntött.

A szakértői vélemény arra alkalmas volt, hogy az elsőfokú bíróság megállapítsa a felperesnek a Ptk. 305. § (1) bekezdése szerinti hibás teljesítése tényét.

A szakértő megállapította, hogy a felperes nem vett részt az alaprajzi funkciók, sémák kidolgozásában, rajzi javaslatok elkészítésében, tevékenysége inkább az alperes által elkészített tervek szakmai véleményezésére korlátozódott. M.Gy. és L-N.I. tanúk vallomása

alátámasztotta az alperesi ügyvezető előadását, miszerint a felperes többszöri felszólításaira sem megfelelő gyorsasággal, vagy egyáltalán nem intézkedett.

A D. Kft. ügyvezetőjének tanúvallomása szintén azt támasztotta alá, hogy az alperes azért kérte fel a céget a közreműködésre, mert az alperessel szerződéses kapcsolatban álló orvostechológus felszólítása ellenére sem adta át az alperesnek a megfelelő információt, dokumentumokat.

A szakvélemény alátámasztotta azt az alperesi hivatkozást is, miszerint az eltérési engedélyezési terv elkészítéséhez 1 250 000 Ft értékben volt szükség a D. Kft. munkájára. Az elsőfokú bíróság mindezen adatok alapján a felperes keresetét 1 250 000 Ft tőkeösszeg vonatkozásában elutasította, ezt meghaladóan azonban megalapozottnak találta, és az alperest 5 950 000 Ft felperes részére történő megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok közül kizárta az alperes által 2013. május 9. napján becsatolt, az alperes és a D. Kft. által 2009. június 2. napján megkötött megbízási szerződést, illetve annak módosításáról szóló 2009. augusztus 31. napján kelt okiratot, mivel a 2010. április 19. napján indult eljárásban a 2012. június 14-ei tárgyaláson sem az alperesi ügyvezető, sem a D. Kft. ügyvezetője, mint tanú nem utaltak arra, hogy a közöttük írásbeli szerződés jött volna létre.

E körben értékelte D.O. tanúvallomását is, miszerint „pénzről körülbelül a harmadik találkozón került sor, hogy beszéljünk, ami már 2009. július hónapjában volt”. Ehhez képest a 2013. május 9-én benyújtott okirat kelte 2009. június 2. napja, ám ebben az időpontban még nem is készült el az engedélyezési terv. D.O. viszont határozottan állította, hogy ő az eltérési engedélyezési terv készítésében vett részt, és leghamarabb 2009. júliusában beszéltek arról, hogy milyen összegű ellenérték fejében vállalja a közreműködését.

Amennyiben a megbízási szerződések 2009. június 2. napja óta az alperes rendelkezésére álltak volna, úgy az alperes érdekében állt volna - az őt terhelő bizonyítási kötelezettség keretében - annak a peres iratok közé való becsatolása. Az elsőfokú bíróság az okiratok utólagos elkészítésére utaló tényként értékelte azt, hogy a bizonyítási teherről történt tájékoztatása ellenére csupán 2013. május 9. napján csatolta be alperes a perbe ezeket az iratokat, ezért azokat a bizonyítási eszközök sorából kizárta.

Az elsőfokú bíróság az alperest a felperes kereseti kérelme és a szerződésben kikötött időponttól számított, a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamat, valamint a pervesztesség-pernyertesség 82 % - 18 %-os aránya figyelembevételével kötelezte a nagyobb részben pernyertes felperes költségeinek a megfizetésére is. A felperes által a jogi képviselőjével kötött, a perben becsatolt megbízási szerződés alapján igényelt, ügyvédi munkadíjból álló perköltség összegét az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, 5 %-os összegben állapította meg.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, és a beszámítási kifogásnak helyt adva a felperes keresetének teljes elutasítását, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Fellebbezési hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül, egyoldalúan, iratellenesen állapította meg, mellőzött, illetve helytelenül értékelt a per lényegét érintő bizonyítékokat. A hibásan és hiányosan megállapított tényállásból helytelen

jogkövetkeztetéseket vont le, és nem vizsgálta a jogszabály alapján egyébként lényeges körülményeket.

Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul és megalapozatlanul nem fogadta el a szakértői véleményben meghatározott felperesi teljesítési készültségi fokot. A szakértő tételesen meghatározta, hogy a felperes a szerződésben vállalt munkák mely részét készítette el részben, vagy egészen. Ez alapján a teljesítés mértéke egyértelműen meghatározható, a szakértő módszere pedig követhető és világos volt. A szakértő részletesen kimunkálta a felperesi tervek hiányosságait, és a bíróság felhívására tovább részletezte az eredeti és kiegészítő szakvéleményét is. Az elsőfokú bíróságnak nem volt oka arra, hogy eltérjen a szakvéleményben megállapított készültségi fok mértékétől, illetve, hogy teljesen figyelmen kívül hagyja azt.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy mivel a felperessel kötött megállapodás szerint a felperesnek a terveket nyomtatott formában kellett volna átadnia, ezért az elektronikusan megküldött dokumentáció nem értékelhető 100 %-os teljesítésként. A szakértő e vonatkozásban is helytálló megállapítást tett.

Vitatta az elsőfokú bíróság indokolásában szereplő azon megállapítást, miszerint a felek között szerződésmódosítás történt a tekintetben, hogy a tervek elektronikus megküldésében állapodtak meg.

Helytelennek tartotta az elsőfokú bíróságnak azt a logikai következtetését is, miszerint a felperesi hibás teljesítés miatt az alperest megillető kártérítés összegét csupán a D. Kft. által elvégzett munkálatok fejében kifizetett díj összegében állapította meg. Nincs semmiféle indoka annak, hogy a felperes által el nem végzett munka értéke miért lenne azonos a D. Kft. számára megfizetett díjjal. A D. Kft. számára a vállalkozói díj arra tekintettel lett megállapítva, hogy a munka rendkívül sürgős volt, és az alperesi cég már akkor is nehéz anyagi helyzetben volt. Mivel a díj szabad megállapodás tárgya, ezért erre tekintettel az elsőfokú bíróság nem határozhatta volna meg a felperessel kötött szerződés alapján el nem végzett munkák értékét abban.

Hangsúlyozta, hogy a felperesi hibás teljesítés arányának az ellenértékben történő kifejezése csupán a szakértői véleményben megállapított százalékos arány alapján lehetséges.

Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság kizárta a bizonyítékok köréből a D. Kft.-vel megkötött megbízási szerződését, hiszen semmi nem bizonyította azt, hogy a megbízási szerződés utólag készült volna.

Állította, hogy D.O. tanúvallomásaiban nem tett a szerződésben foglaltaknak ellentmondó nyilatkozatot, sőt a dátumoktól eltekintve azzal összhangban volt az előadása. Az a tény pedig, hogy a szerződés írásba foglalása a szóbeli szerződést követően, eltérő időpontban, akár utólag történt, nem érinti annak érvényességét.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre is, miszerint az alperes ügyvezetője és a felperes között nem jött létre szerződés. A felperes sem vitatta azt, hogy megkereste az alperesi ügyvezetőt a ...-i Cs. kiviteli tervének elkészítése során abból a célból, hogy mint építész vezető tervező vegyen részt a pályázaton. Erről az alperesi cég irodájában, szóban állapodott meg B.L. és a felperes. A felperes ezt nem vitatta.

A felperes a megállapodás során kijelentette, hogy 5 000 000 Ft-ot megfizet B.L. szakmai önéletrajzának leadása ellenében, valamint azért, hogy ő legyen a tárgyi beruházás építész vezető tervezője. Pusztán az a tény, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban nem ismerte el

ezt a megállapodást, még nem teszi a szerződést létre nem jötté. Állította, hogy az alperesi ügyvezető a szerződésben foglaltak szerint teljesített, a felperes pedig elfogadta azt, a pályázati eljárást megnyerte, és jelentős bevételre tett szert. A szerződés létrejötté tehát kétséget kizáróan megállapítható, ezért az alperes beszámítási kifogása is megalapozott.

Ellentmondásosnak találta az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását a tekintetben is, miszerint az elsőfokú bíróság valós tényként elfogadta a felperesnek a tervezési szerződés állítólagos szóbeli módosítására történt hivatkozását, ezzel szemben a szerződéses díj meghatározására vonatkozó alperesi állításokat figyelmen kívül hagyta.

Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását is, miszerint az alperes és az alperesi ügyvezető között nem jött létre engedményezési megállapodás. A megállapodás szerint az ügyvezető kifejezetten és egyértelműen a szerződésből eredő követelését ruházta át az alperesre.

Érthetetlennek és önmagának is ellentmondónak találta az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését, miszerint a megállapodás vagy perbizománynak, vagy meghatalmazásnak minősül.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Előadta, hogy álláspontja szerint az alperesi fellebbezés teljesen alaptalan, az alperes csupán a per elhúzására törekszik, miközben a társaság vagyona oly mértékben lecsökkent, hogy ezáltal kisebb az esélye annak is, hogy a felperes jogerőssé váló pénzügyi követelése kielégíthető legyen.

A fellebbezési hivatkozásokkal összefüggésben utalt a 2013. május 29-i előkészítő iratában rögzítettekre, miszerint a 2012. április 12-ei, illetve 2012. június 14-ei tárgyaláson B.L. (az alperesi cég ügyvezetője), illetve D.O. tanúvallomásukban úgy nyilatkoztak, hogy közöttük nem jött létre szerződés, D.O. csupán baráti alapon nézte át az alperesi ügyvezető által bemutatott terveket.

A tanúvallomások szerint D.O. nem a per tárgyát képező és kifizetett engedélyezési terv elkészítésében, hanem az azt követő, módosított engedélyezési tervek elkészítése során működött közre, és ott is csupán baráti alapon, ellenérték nélkül.

Az alperes által bemutatott szerződés ezért ellentmond a perbeli tanúvallomásoknak.

A felperes osztja az elsőfokú bíróság álláspontját a tekintetben, hogy az alperes által hivatkozott szerződés utólag készült, illetve a csatolt engedményezési megállapodás tartalma valótlan, ezért nem alkalmas érdemi beszámítási kifogás megalapozására.

Fenntartotta a szakértői véleménnyel kapcsolatban a 2013. április 11-ei beadványában jelzett hiányokat, és sérelmezte, hogy a felperes által a 2012. május 9-ei beadványban feltett 11 kérdés, illetve az utóbb, 2012. május 24-ei beadványban feltett további két kérdés megválaszolását a szakértő mind a mai napig mellőzte. A szakértő „összegzett” válasza ezért értelemszerűen hiányos maradt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes keresetét részben elutasító rendelkezése ellene irányuló fellebbezés hiányában a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a lehetséges és a jogvita elbírálásához elégséges körben a perbeli tényállást feltárta, a rendelkezésére álló bizonyítékokból helytálló jogi következtetéseket vont le, érdemben helyes döntésének indokolása a Pp. 221. § (1) bekezdésében rögzített tartalmi követelményeknek megfelelő.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdésének alkalmazásával helyben hagyta.

Az ítélet tábla csupán az alperes fellebbezési hivatkozásaival összefüggésben mutat rá az alábbiakra.

Az alperes fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem a felperesi teljesítésnek a szakértői véleményben meghatározott készülségi foka figyelembevételével hozta meg a döntését.

A szakértő a 74. sorszám alatt előterjesztett, majd 103. sorszám alatt benyújtott kiegészítő szakértői véleményében tételesen meghatározta, hogy a felperes az alperessel szóban megkötött megállapodás mely pontjait nem teljesítette. A szakértő nem teljesített feladatként jelölte meg az orvostechnológia megvalósítási költségének a kidolgozását, illetve az orvosi gáz tervdokumentáció átadását.

Ezzel szemben a felperes a perben bizonyította, hogy elkészítette, és közvetlenül az oktatókórház főigazgatójának adta át 2009. május 28. napján az orvostechnológia megvalósítási költségének a kidolgozását, az orvosi gáz tervdokumentációval összefüggésben pedig arra hivatkozott, hogy ez a munkarész soha nem képezte az engedélyezési terv részét, a szerződés szövegében erre vonatkozó megfogalmazás téves, és a kialakult tervezői gyakorlattal ellentétes. Az orvosi gáz műszaki leírását pedig a felperes igazoltan, elektronikus formában küldte meg az alperesnek.

A felperes vitatta a szakértői vélemény azon megállapításait is, miszerint a felperes nem működött aktívan közre az organizációs terv elkészítésében, illetve a megrendelő és az érintett hatóság, hivatal észrevételei következtében szükségessé vált termódosításokban, a megrendelő által szolgáltatott adatok és tervek ellenőrzésében, vagyis a szerződés részét képező ezen feladatokat csak részben teljesítette.

Az ítélet tábla is osztja az elsőfokú bíróság álláspontját a tekintetben, hogy a felperesi teljesítésnek a szakvéleményben meghatározott százalékos aránya nem következik egyértelműen a szakértői vélemény - kiegészített szakértői vélemény - egyes megállapításaiból, illetve a perben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokból. A szakértői vélemény egyes iratellenes, illetve aggályos megállapításait az elsőfokú bíróság helytállóan, a per egyéb adataival összevetve, a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint értékelte, ítélete indokolásában a mérlegelési körébe bevont adatokat részletesen számba vette, döntését a kellő magyarázattal ellátta.

Az elsőfokú bíróság megfelelő magyarázatát adta annak is, hogy milyen körülményekre tekintettel fogadta el a felperes arra történt hivatkozását, miszerint az idő rövidségére figyelemmel a felek megállapodása szerint az elkészített dokumentumokat nem papírformában, hanem elektronikus úton kellett megküldenie.

Az alperes a fellebbezésben e körben nem hivatkozott semmilyen, az elsőfokú bíróság által levont következtetést cáfoló tényre.

Az elsőfokú bíróság a felperes által el nem végzett tervezői feladatok ellenértékét is jogszerűen, a perben a felek által szolgáltatott adatok alapján, megalapozottan állapította meg a D. Kft. által elvégzett munkáknak a szakértő által megállapított ellenértéke

összegében, figyelemmel arra, hogy a felperes teljesítésének a szakértői véleményben meghatározott százalékos arányával szemben az elsőfokú bíróságnak megalapozottan támadtak kétségei.

Megjegyzzi az ítélet tábla, hogy a szakértő által a módosított engedélyezési terv elkészüléséhez szükséges folyamatos orvostechnológus tervezői közreműködés megállapított ellenértéke megegyezik az alperes által A/86/1. szám alatt becsatolt, a D. Kft.-vel kötött megbízási szerződésben meghatározott összeggel, illetve a D.O. tanúvallomásában megjelölt összeggel (13.G.15-11-040099/47. számú jegyzőkönyv 6. oldal).

Az elsőfokú bíróság a 2013. május 9. napján kelt engedményezési megállapodást annak tartalma szerint, jogszerűen minősítette úgy, hogy a megállapodással - annak 2.2. pontja értelmében - B.L. alperesi ügyvezető nem ruházta át a Ptk. 328. § (1) bekezdése szerint az őt állítólag a felperessel szemben megillető követelését, hiszen a megállapodásban a felek a per jogerős lezárását, illetve a felperes teljesítését követően elszámolási kötelezettséget írtak elő. Ez egyértelműen arra utal, hogy B.L. csupán azt kívánta, hogy az alperes a saját nevében a B.L.-t megillető követelést is érvényesítse a felperesi követeléssel szembeni beszámítási kifogásként a felperes által indított perben, és ha az alperes ezen igényérvényesítése eredményes, akkor utóbb számoljon el az alperesi ügyvezetővel, azaz fizesse meg az eredetileg az ügyvezetőt illető követelést. Ez a szerződéses konstrukció - mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan kifejtette - a magyar perjogban nem ismert perbizomány jogintézményének felel meg, ezért az alperes nem volt jogosult az A/86/3. szám alatt becsatolt engedményezési megállapodás alapján az alperesi ügyvezetőt megillető követelésnek a jelen perben beszámítási kifogásként történő érvényesítésére.

Erre figyelemmel irreleváns annak a kérdésnek a vizsgálata, hogy B.L.-t valóban megillette-e a felperessel szemben az engedményezési szerződésben meghatározott követelés.

Mindezen indokok alapján az alperes fellebbezési hivatkozásait az ítélet tábla nem találta alkalmasnak az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletének sem a megváltoztatására, sem annak hatályon kívül helyezésére.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárással felmerült perköltségeket ő köteles viselni.

Az ítélet tábla a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és a 15. § (1) bekezdése alapján kötelezte az illetékfeljegyzési jogban részesült alperest a fellebbezésén le nem rótt 476 000 Ft összegű fellebbezési illeték felhívásra, az állam javára történő megfizetésére, illetve a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült, a felperes jogi képviselőjének a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerint az elsőfokú eljárásban megállapított ügyvédi munkadíj 50 %-ában jelentkező másodfokú perköltsége megfizetésére.

Debrecen, 2015. február 10. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hiteléül:

Kiadó